

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1954 r.

Nr A-30

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

441 — o nadaniu odznaczeń państwowych : : : : : 381

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

442 — nr 38 z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach : : : : : 381

ZARZĄDZENIA:

443 — 446 — Ministra Leśnictwa z dnia 11 marca 1954 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody . . . 382 — 384

447 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 24 marca 1954 r. w sprawie ustalenia szkół zawodowych II stopnia, których absolwenci podlegają w roku 1954 przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych . . . 385

ORZECZENIA:

448 — nr 68 Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 2 lutego 1954 r. o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa . . . 385

449 — nr 38 Ministra Leśnictwa z dnia 11 lutego 1954 r. o przejściu przedsiębiorstwa na własność Państwa . . . 385

LISTY OSÓB WYRÓŻNIONYCH:

450 — odznaką i dyplomem „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” . . . 386

451 — odznaką i dyplomem „Zasłużonego Przodownika Pracy” . . . 386

452 — odznaką „Racjonalizatora Produkcji” . . . 386

453 — odznaką „Przodownika Pracy” . . . 387

441

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 5 marca 1954 r.

nr 0/47.

W związku z Międzynarodowym Dniem Kobiet za zasługi w pracy społecznej odznaczona zostaje

Rudnicka Halina Irena c. Józefa.

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

442

UCHWAŁA Nr 38 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 stycznia 1954 r.

w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Komisje w urzędach i instytucjach państwowych, zwane dalej „komisjami resortowymi”, powoływane być mogą tylko w trybie i według zasad określonych w niniejszej uchwale i wyłącznie w ramach ustalonych na ten cel kredytów budżetowych.

§ 2. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą komisji:

- 1) przewidzianych w przepisach ustaw i dekreto-
w;
- 2) powoływanych rozporządzeniami i uchwałami Rady Ministrów, uchwałami Prezydium Rządu oraz zarządzeniami Prezesa Rady Ministrów;
- 3) powoływanych przez rady narodowe w trybie uchwały Rady Państwa z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie

tymczasowych wytycznych dla powoływania i działalności komisji rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 652).

§ 3. 1. Komisję resortową powołuje właściwy minister w drodze zarządzenia, określając jej skład i zakres działania.

2. Komisje resortowe powołuje się tylko przy określonej jednostce lub komórce organizacyjnej resortu.

§ 4. Za udział w pracach komisji resortowej nie przysługuje osobne wynagrodzenie. W przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, minister, który powołał komisję, może przyznać wynagrodzenie za udział w pracach komisji, z zachowaniem przepisów § 5.

§ 5. 1. Wynagrodzenie za udział w pracach komisji resortowej może być przyznane tylko za posiedzenia odbyte poza godzinami służbowymi.

2. Wysokość wynagrodzenia za udział w posiedzeniu lub posiedzeniach tej samej komisji resortowej w ciągu doby nie może przekraczać kwoty 19 zł.

3. W przypadkach gdy w komisji resortowej biorą udział specjaliści o wysokich kwalifikacjach lub gdy przemawia za tym doniosłość zadań komisji, dopuszczalne jest za zgodą ministra, który powołał komisję, wynagrodzenie wyższe, nie przekraczające jednakże kwoty 38 zł za udział w jednym posiedzeniu, bądź też wynagrodzenie ryczałtowe za całość prac komisji.

4. Przewodniczącemu komisji resortowej przyznaje się wynagrodzenie w wysokości 150% wynagrodzenia członka komisji.

5. Sekretarzowi komisji resortowej, będącemu jej członkiem, poza wynagrodzeniem za udział w posiedzeniu nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie. Ograniczenie to nie dotyczy komisji międzyresortowych. Sekretarzowi komisji, który nie jest członkiem komisji (sekretarzowi technicznemu), może być przyznane w razie potrzeby wynagrodzenie przewidziane w ust. 3.

6. Zamiejscowi członkowie komisji resortowej otrzymują, niezależnie od wynagrodzenia za posiedzenie, zwrot kosztów przejazdu oraz diety i należności za noclegi według norm ustalonych dla pracowników państwowych przy podróżach służbowych. Koszty odpowiednich wypłat ponoszą jednostki, których członkiem komisji jest pracownikiem.

§ 6. 1. Tryb powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielczych ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Tryb powoływania komisji w Polskim Komitecie Normalizacyjnym oraz zasady wynagradzania członków tych komisji ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. 1. Ministerstwa prowadzą centralną ewidencję wszystkich komisji, powołanych w resorcie na podstawie niniejszej uchwały, których członkowie pobierają wynagrodzenie za udział w posiedzeniach.

2. Ministrowie składają Prezesowi Rady Ministrów lub właściwym resortowo wiceprezesom Rady Ministrów w terminie do dnia 31 marca każdego roku wykazy komisji wymienionych w ust. 1. Odpisy tych wykazów ministrowie przesyłają ponadto Prezesowi Państwowej Komisji Etatów.

3. Wzór ewidencji i wykazu ustali Szef Urzędu Rady Ministrów.

§ 8. Obsługa biurowa komisji resortowej należy do jednostki (komórki) organizacyjnej, przy której została powołana.

§ 9. Uprawnienia i obowiązki, wynikające z niniejszej uchwały dla ministrów, odnoszą się odpowiednio do kierowników urzędów centralnych, jak również z wyłączeniem przepisów § 7 — do prezydentów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

§ 10. Przepisy niniejszej uchwały stosuje się odpowiednio do komisji międzyresortowych, powoływanych przez wiceprezesów Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 11. Traci moc uchwała nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-9, poz. 134 i Nr A-42, poz. 523 oraz z 1953 r. Nr A-4, poz. 42).

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

443

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 11 marca 1954 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Stare Modrzewie” obszar lasu o powierzchni 4,75 ha w Leśnictwie Kiełpino Nadleśnictwa Państwowego Kartuszy, położony w miejscowości Kiełpino, gminie Kartuszy-Wieś, powiecie kartuskim województwa gdańskiego.

§ 2. W skład rezerwatu wchodzi 42 oddział lasu poddział „d”, według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1952—1961. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1 : 20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

§ 3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny;
- 2) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie w miejscach, gdzie odnowienie naturalne jest niedostateczne;
- 3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
- 4) pozyskiwanie żywicy;
- 5) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich innych czynności go-